

Tác giả tên thật là Trần Minh Hoàng, 50 tuổi, qua đời cách 15 năm, hiện là nhân viên bảo hiểm tại Minnesota. Bài viết này là một truyền vui gia đình.

Truyện thành vào cuối tháng 10/20, khi mà các lòp đàn anh của tui đã biết yêu con gái với tôi lâu, cái chuyền "make love, no war" của các cô cậu hippie đã là chuyền tôi thời tui còn mũi dãi lòng thòng, vậy mà tui vẫn là một thằng nhát gái hiện có. Nghe đồn của nhau là "mèo mù và cá rán" hoặc là "lù khù có ông Cù đú mang" tui lờ y làm anh lòm nhung số đói hiện khi đòn côn nhau vậy. Đời và tui, mèo mù chả và đòn côn con cá khô mà thôi!

Con cá rán mà tui và hốt xay ra năm tui 25 tuổi, khi đã là một anh công chúa hồn hoài. Hôm đó trên đường đi công tác tôi Sài Gòn và về Nha Trang, xe đò thời đó chay cà rô ch cà tang vì bến khách đón đón liên tục với thêm các trạm kiểm soát hàng hóa đặc đòn nên xuất phát từ Sài Gòn tôi sáng sớm mà đón tôi một mình tôi ở Phan Rí. Người bên cạnh tui là một con cá rán thèm phèc, nàng trộc tuối tui, trông thật xinh đẹp và hấp dẫn. Tui chia tay nhau không ngang chia đâu dám bết chuyền. Mãi sau khi ăn cơm chiều ở Phan Thiết, buồn tình quá tui mới quay sang tán gẫu ít câu. Xe đến Phan Rí thì gió lanh làm tui co ro. Con cá rán lạy ra cái áo len đùa cho tui. Tui tôi chia. Ai lối kêu vày, mình mặc áo của người ta còn người ta chia lanh coi sao đòn! Nàng bèn trói cái áo len xuống phèo kín giáp hai cổ giò cổ a hai đùa, xong giáp tay vào đùi mình cho đùi lanh. Tui cũng làm theo ý nhau vậy nghĩa là cũng đùi hai tay vào đùi mình chia không phèo đùi nàng. Đòn một lúc, tui ngồi quên lúc nào không biết. Giết mình tay nhau đùy tui hốt hồn khi thấy hai cái tay của mình đang nhét vào giáp đùi cô nàng tôi hối nào. Tôi tôi là trói, tui hối bết chia. Nhìn lên thì thấy cô ta đang im lặng chăm chăm nhìn mình. Tui mặc cổ rút vái tay ra và cũng không dám nói tiếng xin lỗi, quay vái nhìn qua hướng khác. Tôi đó cho đòn lúc xuống xe, tui sờ không dám nói một câu nào vài cổ, lòng cổ mong mau tôi bén. Cô ta cũng im re. Và hai đùa tui và xuống xe là cơm đùi cơm cổ mì ngon mít ngọt không dám quay nhìn lui. Tôi đó tôi tui không bao giờ gắp lối nhau nữa. Nhưng cô ta có biết đâu tui vài mang hình ảnh cô ta trong lòng cho đòn nay vài câu hỏi "Tôi sao nàng không bùp cho tui một cái? Có phèo là đã chia đèn tui?" Ну tui không rút tay ra lúc đó thì có phèo giáp tui đã có con cá rán thay vì con cá khô là bà xã tui bây giờ?

Sau này kể lại câu chuyền đó cho độc giả tôi và tui, nàng nói:

- Vậy là anh đã dê tôi trong tiếng thèc chia khi không bàn tay lối tìm tôi chia đó mà nhét.

Rồi nàng còn nguýt tui và phán thêm hai câu th: :

Bàm sinh đâu có hiền lành,

Đòn khi cõi vỡ lời chành máu dê!

Tui đâu sờ nên thêm vô lién:

Chỗng dê thì vỡ mồi mê

Tôi nào cũng cõi rỗng chung mìn.

Còn chuyen tui vỡ đòn cõi con cá khô cũng gian truân chí đâu phai dễ dàng gì đòn vỡ mết con mèo mù nhở tui!

Hôm đó gặp thằng bón cũ xóm biền ngày xưa, tui mang lõm, kéo đòn nó vào mết cái quán cà phê nhở xíu gõn đó đòn nói chuyen. Quán giờ vẫn ng khách vì không nhởm vào giờ uống cà phê. Cô bán hàng, tui nhởn ra là "cô" nhởn cái đầu tóc dài chí cái tay ngóm nhom nhách, nhởn chõi đáng lý phai là đòn cong thì hù nhởn thõng băng. Nói nhởn tui bón tôi thì cô ta thuội lòng chung thõy vì "trộm sau nhởn mết".

Thăm hỏi nhau mết hỏi hai thõng ngõi yên, bồng thõng bón hỏi mết câu chõng đâu ra đâu:

- Bài toán "võa gà võa chó, bó sao cho tròn, có 36 con và 100 cái cõng. Võy có mõi già, mõi chó" giờ làm sao mày?

- Con mày mỉm hõi mỉu giáo, hõi chi chuyễn đó?

- Thông cháu tao nhé.

Tui lên giỗng giỗng i cho thông bón:

- Nó hõi lõp sáu thì đột hõi hai phõng trình hai ỏn sõ. Nó hõi tiõu hõi thì làm toán giõ sõ. Giõ sõ rõng...

Cô chõ quán ngõi gõn đó bõng lên tiõng:

- Cũng có thõi giỗng i cho hõi trò mỉu giáo hiõu đõõc đó, mõy anh.

Tui không tin là có cách gì hay ho, nói vãi cõ:

- Thôi cô ỏi, đõ cho cháu nó hát hò "em là búp măng non, lõn lên em thành búp măng già..." cho nó vui, ép con nít làm gì tõi nghiõp.

- Thiõt đó, cô giáo cho 36 con vãi tõp hàng xong rõi, bõo: "Mõi con vãi tõ co hai chân lõi". Cô giáo cho hõi trò đi đõm coi còn lõi bao nhiêu cái chân chõa co. Rõi cô giõng:

"28 cái chân chõa co lõi toàn là chân chó vì gà có hai chân đã co lõi hõt rõi, chó cũng đã co hai chân nên chõ còn hai chân chõa co, võy là có 14 con chó".

Tui cõm thõy thích cái đõu minh mõn trong cái thân thõi gõy nhom này nên khi bón tui phõi đi cho kõp chuyễn xe tui vãi n ngõi lõi cùng nàng đõ và giõi nhõng câu đõ lõt léo. Rõi nhõng ngày

sau đó hờ rờ nhè là cắp giờ tui tò đòng dòn tui tòi cái quán đó. Hết trò đù nhau, tòi tui hờn nhau đi dò u...bi da, bóng bàn. Hết trò thi đù, tòi tui rờ nhau đi dò o phò, dò o bién. Ngày nào tui cũng tìm dòn nàng, ít nhót cũng mệt lòn.

Người ta nói rờng "vợ là đù ch, bồ bồ ch mồi là ta". Vợ mà tui đã chồn mệt đù ch thò cõa mình đù làm bồ bồ ch rờ i cõi luôn làm vợ, cho nên đùi tui thò y toàn là đù ch.

Quen vợ i nàng đù c hờn năm mà vờn không dám tò tình. Thòng bờn quân sõ quốt mo cõa tui nghe mà hốt hờn kêu tròi.

Tui nghe lòi quân sõ quốt mo, rờ nàng đùi vào rờng hái nõm. Đèo ng đùi khúc khuỷu quanh co, tui thò y nàng đùi khüp khÿnh nêu nõm tay nàng đù dùi qua nhõng chò khó đù và sau đó tui không buông ra nõa. Nàng đù yên bàn tay nhõ nhõn trong tay tui và không nói tiêng nào. Quân sõ cõa tui đã nói đó là bõc thò nhõt, đù ch thò mà đù yên nhõ vò y là chòu đùt đuôi con nòng nõc rời.

Đòn bõc thò hai, tui tìm mệt chò ngõi trong bóng mát dõi mệt bõi chuòi đù nghò chán. Tui bõ tàu lá chuòi lót trên đùt cho nàng ngõi và tui ngõi xuõng bên cõnh. Miõng lá chuòi nhõ xíu nêu dĩ nhiên hai đùa tui ngõi sát rõt vòi nhau rõi. Tim tui đùp thành thòch, không biết đù ch thò có nghe không nõa, nhõng đù ch thò vòn im thin thít. Mõy bõa cái miõng tía lia mà sao nay lõi chòi màn im lõng vò y cà. Nhõng theo quân sõ dòn thì im lõng cũng có nghĩa là chuyõn tõt, cho nên tui làm gan tiêng thêm bõc nõa choàng tay qua vai nàng. Đôi vai cõa nàng thòt gõ y y nhõ đôi vai trong bài hát "Nhõ cánh vòc bay" cõa Trính công Sõn. Tui ôm đõi cánh vòc mà ngõi tui run quá đùi! Hõi hõp quá! Tui lõy hõt can đùm kéo nàng vào lòng và hôn vào đõi môi ngõt mệt kia. Mệt nàng nhõm nghiõn và nàng cũng choàng tay ôm lõi tui. Tròi òi! Hôm nay tui thò y tròi đùp quá xá. Tui thò y ông tròi tõt quá đã phù hõ cho tui. Và tui cũng thò y thòõng... bõi chuòi đã chõng kiõn nõ hôn đùi đùi cõa mình.

Sõ thì sõ.... vui vòn vui

Hai người dập mình chui.... năm mươi i.

Một cái trò con nít này làm nàng vui thiết, nàng làm bộ nghiêm chỉnh:

Con quỷ lúy chúa trên trời

Sao cho con tròn đũa c ngón i con yêu.

Bí chuối đâu có rỗng lỗn gì cho cam, cho nên chửi mệt tí sau là con mèo mù tui cũng bột đũa c con cá khô. Tui thì thầm:

Đèn Nha Trang ngón vàng, ngón đũa

Trai gái Nha Trang ném trên cỏ cũng yêu!

Nàng có vú lo lắng:

Chuột kêu chít chít trong hang,

Anh mà không khéo, em mang...bóng bóng.

Cái này thì tui đâu có ngán, tay ngón tám nhom tám nhách vúy làm sao có con. Chính vì vúy mà tui mồi tàn đũi trai trù phổi thúc ông bà già lo gắp cái đám cỏ i. Đùng mệt cái tui tay mệt thủng lỗng đã làm chung làm cha cái rỗp. Bí vúy mà thỉnh thoảng mồi ngón i tiếc cái thi i trai tay, già mà mình không chửi quan thì còn vui vú nhén nhén lâu lâu mệt chút. Ngón buôn mồi than thi:

Gió đãa bãi chuãi sau hè,

Giãn chãi mãt chãut ai dã có con!

Không ngã đãch É gãn đó nghe đãc, thách thãc:

Có con thì mãc có con

Giãn thêm tí nãa mãi ngon đó chàng!

Trái Éi, mãi ngày nào còn nói chuyãn toán hãc, chuyãn thã văn thãt là trí thãc và lãng mãn, vãy mà thoáng cái đã nham nhã quá chãng. Tui than trái:

Tình chã đãp khi còn giang dã

Lãy nhau rãi, nham nhã quá đi thôi!

Mà đúng ra lãy nhau rãi đâu phãi chã có nham nhã không thôi mà còn nhiãu chuyãn đau đãng đãn nhã đãi nãa! Mãt lãn tãi tui đã đãu khãu dã dãi, không ai chãu nhãng ai. Tui tãc quá tinh đãa tay lãn nãng đãch thã mãt cái nhãng không ngã...nhanh nhã chãp, đãch thã chãp tay tui bã quãp rãi lãn đãu gãi dãn cho tui mãt phát đau tãi tim can. Vãn chãa hãt đãu, bãng mãt thã vã gãi đó tui không biãt mà tui bã quãt té cái rãm! Lãn này tui quã là khinh đãch cón hãn lãn trã c nãa, chã dãm than thãm trong bãng:

Buãn buãn đánh vã mà chãi

Không ngó vả đánh, buôn i là buôn.

Tui cỏ ném lồng im ra đó không muôn ngói dại, mà muôn ngói dại cũng ngói không nái vì ngói i ngóm bỗn đau quá xá. Độc thò xuống tay hối nồng, thò y tui ném thòng còng thì hoảng quá nên chộp tay lay tui dại. Độc c ném tui giỗ bỗn xùu luôn làm độc thò sờ khóc quá chóng. Cho chộp cái tát dám dại thói vũ phu, y quên vũ thê thô bỗ.

Qua vả đó tui ném vả cỏ tháng, không đòn tay viếc nhà, bỗt đòn ch thò hối hả đòn bóp mồi ngày súng nhả vua vây đó. Còn đòn ch thò cũng hối hả, không bao giờ dám lòn tiếng cãi cỏ vả i tui nái. Có giỗ n, phón ống cao lồng là chộp màn chiến tranh lồng mà thôi.

Chiến tranh lồng tui cũng... thua luôn bỗi vì tuy lòn xác nhông tui chộp lồng dại lồng, nhát là tò sau ngày có vả. Khi chiến tranh thì mồi i ngói i mệt góc gióng, đâu có ai chộp úm mình. Tui lồng đòn đòn, còn đòn ch thò lồng đòn âm, đã vây cái mệt còn băng giá hồn cỏ mùa đông Alaska nái thì làm sao tui chộp nái! Độc c vài hôm tui đã lên tiếng than thò :

Buôn buôn giỗ n vả chút chộp

Không ngó vả giỗ n buôn i là buôn.

Y vây mà chiêu thò c lui mệt bỗc hay lồng đó, băng sờ tan, đòn ch sờ chộp bỗi thòng chiến tranh, ném trong lòng đòn ch thò tha hối mà đòn còng đòn còng chiu. Đòn ch sờ coi ta bé bỗng nhả...con cua nàng vây. Hết lồng lò ta có quyến mờ toang cua sờ ra ngõm trăng, có lồng mệt chút cũng có ngói i úm mà, lo gì. Quan trọng nái là muôn giờ đòn còng nái, tha hối nhồng nhão.

Sau cỏn mõa trai lõi sáng, sau chiến tranh là hòa bình. Khi hòa bình thì phón trùng tu, kinh thi... Ta và nàng sờ cùng sờ a đòn mệt chút cho chán lõi, ném êm. Giai đoạn này mồi i tuyết cú mèo. Tui thò y nàng dại thòng ra nhỉu, hết cái mệt lồng tanh mà thò tay nòng nàn tình tò. Nàng lo săn sóc tò miếng ăn giặc ngõi, tò còng tóc đòn cái móng chân cua tui đòn bù trai cho nhồng ngày bỗi tui bỗi vả lồng lò phòng không gõi chiến. Thò t là kõi, khi giỗ n nàng thò y cái mệt đòn ghét bao

nhiêu thì khi hột giòn lòi thôy cái mứt dở thòi ng chi lò.

Cuối năm, nàng sinh mứt lòn hai thùng cu, vây là hai đĩa đùu tết mứt tết, không còn thì giòn đùi... giòn chèi chút xíu nói gì đùn chiên tranh lòi nhay chiên tranh nóng. Chiên chiên tui đi làm vui, nghe vui ru con mà thôy...thòi ng:

Thu đi đùi lòi lá vàng ,

Anh đi đùi lòi cho nàng thùng cu.

Mùa thu nồi ti>p ti>p mùa thu ,

Thùng cu nồi ti>p ti>p thùng cu ra đùi.

**

Độc thi cõa tui quay thiết cao tay lòn, sau cái thiêng chiên đùu bông toán hóc, bông thô thao rói bông cõi võ Bình Đônh. Chiên tranh lòi nhay rói chiên tranh nõi c. Nay đùch lòi bày trò chiên tranh bông phết cho tui vui. Chính vì vậy mà tui thôy đùi ngõi trôi qua quá nhanh, thoảng mứt cái mứt thùng cu nhà tui đã bõi tui đi tìm nhung con cá rán, cá khô cõa chúng đùi chi... năm mõi. Rồi chúng lòi bõi bõi vui nhung thùng cu cõa chúng mà quên mứt tõi tui. Nhà cõa bày giòn vông tanh, buôn bã. Tui không thiết gì chuyen hòn thua nên không gõi nhà tui là đùch thi nõa mà trân trọng gõi nàng là "mình". Nàng cũng gõi tui nhõi vui, nên bày giòn nàng chăm sóc và lo lõi ng cho tui còn chu đáo hòn là hõi trõ sau khi giòn nhau. Hôm nay thôy tui lõi rũ nhõi gà mõi ctoi, nàng đùn sõi trán rói ân cõn:

- Không thôy sõt mà sao mình lòi lõi rũ vui?

- Không biết, thấy người xù xìu quá.
- Đừng em lờ y cho mình viên thuốc, uống xong rồi nở m nghẽn t chút là hot xù xìu nhau ngay.
- Thuốc gì mà hay vầy, mình có ch襌 c không?
- Ch襌 c ch襌 n! Viagra mà!